

РЕШЕНИЕ

№ 5139

гр. София, 29.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 22.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора Прокурор, като разгледа дело номер **3153** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1,
изр. 2 - ро от ЗАНН.

С решение от 16.01.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 7037/ 2011г. по описа на
Софийски районен съд, НО, 9 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ №
05-37/ 18.03.2011 г., издадено от С. П., директор на ТД на НАП С., с което на
[фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв на основание чл. 185, ал.
1 от ЗДДС за това че, от дружеството не е подадено в срок свидетелство за
регистрация на фискално устройство в отдел „Обслужване” на офис С. при ТД на
НАП С..

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл.63, ал.1
от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган. Наведеното касационно
основание е за неправилно приложение на материалния закон – чл. 348, ал. 1 т. 1 вр.
ал. 2 НПК. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното
постановление. В съдебно заседание пред АССГ касаторът се представлява от
юрисконсулт, който поддържа жалбата.

Ответникът не ангажира становище в тази инстанция.

Представителят на Прокуратурата дава заключение за нейната основателност.

Съдът, като взе предвид наведеното с жалбата касационно основание по смисъла на
чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК провери валидността,

допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима. Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14 -дневен срок.

Решението е валидно и допустимо.

По приложението на материалния закон: След обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства СРС е възприел следната фактическата обстановка: [фирма] е въвело в експлоатация 25 броя фискални устройства – ЕКАПФ с марка „D. E. 01” на 14.02.2011г., между тях и ЕКАПФ с индивидуален номер DY 247875, относим към конкретното НП. На 23.02.2011г. дружеството представило свидетелства за регистрация за всяко от ФУ в ТД на НАП-С., офис С.. Проверяващият орган по приходите установил, че свидетелствата са представени с два дена закъснение, тъй като с оглед датата на въвеждане в експлоатация на ЕКАПФ на 14.02.2011г. срокът за представяне е изтекъл на 21.02.2011г. Съставени били 25 АУАН, сред които и процесният АУАН № 05-37 за ЕКАПФ съ свидетелство за регистрация № 223331100011321/23.02.2011г. В акта като нарушена материалноправна норма бил визиран текста на чл. 18, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. на Министерство на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства. Въз основа на съставения акт Директор на ТД на НАП-С., издал оспореното наказателно постановление № 05-37/18.03.2011 година, с което на „А.” АЕД на основание чл. 185, ал. 1 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл. 18, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006г. При тези факти въззивният съд е анализирал правната уредба за представяне на свидетелството за регистрация на ЕКАПФ в НАП и е достигнал до извода, че 7-мо дневният срок за представяне на свидетелство за регистрация на ФУ в ТД на НАП не е визиран в действащия чл.18, ал.1 от Наредба Н-18 (ДВ бр.49/2010г. в сила от 29.06.2010г.), а е споменат в §59, ал.2 от ПЗР и касае лицата, чиито ФУ не отговарят на изменената и допълнена редакция на разпоредбата на чл.18, ал.1 от Наредбата. Въззивният съд е счел, че данъчните органи е следвало да посочат изрично в АУАН и НП защо считат за приложим § 59, ал.3 от ПЗР на НИДН Н-18 ДВ бр.49/2010г., защо ФУ на жалбоподателя не отговарят на изискванията на изменената с ДВ бр.49/2010г. Наредба. Като не са направили това посочване органите на НАП според СРС са допуснали нарушение на процесуалния закон, тъй като от съдържанието на АУАН и НП не се разбирало защо при действащата ясна разпоредба на чл.18, ал.1 от Наредба Н-18 поведението на дружеството се санкционира по старата ѝ редакция и съответно не става ясно за какво точно нарушение е ангажирана имуществената отговорност на [фирма].

Правните изводи на СРС се споделят напълно от касационната инстанция. И в АУАН и в НП постановление не е описано със съществени си белези нарушението и точната нарушена разпоредба, която да му съответства. Налице е разминаване между описаното като задължително за данъчния субект поведение и посочената като нарушена разпоредба в действащата ѝ към нарушението редакция. Не се съдържа съставомерен елемент от състава на наказаното административно нарушение, само при посочване на който може да се квалифицира поведението на дружеството като наказуемо. Съгласно чл. 18, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. (в приложимата към датата на нарушението - 23.02.2011г. редакция - ДВ бр.49/2010г.) при въвеждане в

експлоатация от ФУ се изпраща съобщение към НАП съгласно приложение № 17. Устройството получава и отпечатва отговор съгласно приложение № 17 за "статус на регистрация". Цитираното правило, посочено като нарушена разпоредба в НП, не съдържа изискване за подаване на свидетелство за регистрация на ФУ в съответната ТД на НАП, не е определен и срок за изпълнение на такова задължение. Както е отбелязал въззивният съд такова изискване като описаното словесно в НП и АУАН задължение за представяне в 7-мо дневен срок от заверяването на паспорта на ЕКАПФ, за заверяване в офис на НАП е съществувало в редакцията на чл.18, ал.1 от Наредбата действала преди датата на нарушението - ДВ бр.106/2006г., а към датата на нарушението съгласно § 59, ал.3 от ПЗР на НИДН Н-18/2006г. е предвидено прилагане на досегашния ред за лицата по чл.3 от Наредбата, които са с постоянна неосигуреност на дистанционна връзка от страна на мобилния оператор поради липса на покритие, включително по отношение изискванията към ФУ, въвеждането във и извеждането им от експлоатация, до осигуряване на покритие. Както признава и касатора в касационната си жалба "макар, че в АУАН и в НП изрично не е посочено, че [фирма] не е осъществила дистанционната връзка с НАП, то това е безспорно". Дали за дружеството се прилага досегашния ред поради това, че няма дистанционна връзка с НАП е съществен въпрос на административното наказване за нарушения на задължения по този досегашен ред, иначе отпаднали и следва да се установи именно в производството по издаване на НП, следва за него да има изрична констатация в АУАН и в НП. Съществено за законосъобразното ангажиране на отговорността на дружеството за нарушение на досегашния ред е да се посочи обстоятелството, че за него са налице обстоятелствата за прилагане именно на този ред, визирани в преходния параграф, а не да се предполага и индикира по поведението на задълженото лице. Констатираният порок на НП при описание на нарушението и посочването на нарушените разпоредби правилно е квалифициран като съществен от въззивния съд, решението му за отмяна на неактоуспоразното НП е при правилно приложение на закона и следва да се остави в сила.

Видно от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.01.2012 г., постановено по н. а. х. дело № 7037/2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 9 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.